

de skriger i virkeligheden på kærlighed. De unge burde ikke være her. De lærer voksne hærdede kriminelle at kende og kommer ind i miljøet for alvor».

Torsdag den 9. marts 2000 udtaler forsvarsadvokat Birgitte Skjødt til TV 2, at hun er rystet over, at hendes klient, som er under 18 år, anbringes i Vestre Fængsel på grund af pladsmangel i sikret døgninstitution. I uge 11 var der i morgennyhederne på TV 2 et indslag med arrestforvarer Jørgen Nord og forsvarsadvokat Anders Mygind, Århus. De var begge meget bekymrede over, at en ung under 18 år skulle indsættes i fængsel sammen med voksne kriminelle på grund af pladsmangel i sikret døgninstitution. Arrestforvareren fortalte, at man naturligvis tog særlige hensyn til de helt unge, men at han helst så, at de unge ikke anbringes sammen med voksne kriminelle.

Svar (17/4 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Danmark ratificerede i 1991 FN's konvention om barnets rettigheder. Denne konvention forpligter bl.a. deltagerstaterne til at sikre, at frihedsberøvelse af et barn kun må bruges som en sidste udvej og for det kortest mulige passende tidsrum (artikel 37 (b)), og at ethvert barn, der er berøvet sin frihed, skal holdes adskilt fra voksne, medmindre en sådan adskillelse ikke anses at tjene barnets tarv (artikel 37 (c)).

På denne baggrund har retningslinierne for anbringelse af unge frihedsberøvede indtil januar 1999 været således, at 15-17 årige blev placeret på særlige afdelinger adskilt fra voksne kriminelle.

Erfaringerne viste imidlertid, at ordningen med placering på de særlige ungdomsafdelinger var forbundet med store ulemper for de unge. De følte sig ofte isolerede både i forhold til de øvrige indsatte og i forhold til deres familie og pårørende. De havde på grund af afstanden til deres hjemegn ofte vanskeligheder ved at modtage besøg. Dette var u hensigtsmæssigt, idet navnlig denne gruppe har brug for så megen tilknytning til familie som muligt. Der er endvidere tale om meget ressourcekrævende unge, der er afvisende over for sædvanlige tilbud om undervisning og arbejde, og det var med de faciliteter, der var til rådighed, ikke muligt at tilvejebringe passende aktivering af de unge.

Justitsministeriet orienterede ved brev af 14. november 1997 Folketingets Retsudvalg om disse ulemper. Udvalget blev samtidig orienteret om Justitsministeriets overvejelser med hensyn til en ændring af den gældende ordning.

Folketingets Retsudvalg tilkendegav ved brev af 23. april 1998, at et flertal kunne støtte Justitsministeriets forslag til nye retningslinier for anbringelse af unge frihedsberøvede.

Det blev derfor besluttet at nedlægge de særlige afdelinger for 15-17 årige i Statsfængslet på Søbysøgård og på Blegdamsvejens Fængsel og fastlægge andre kriterier for anbringelse og behandling af unge.

Justitsministeriet orienterede ved brev af 14. januar 1999 Folketingets Retsudvalg om de nye regler, der trådte i kraft den 15. januar 1999.

For at efterleve artikel 37 (b) er reglerne fortsat således, at de sikrede sociale institutioner i videst muligt omfang skal benyttes som varetægtsurrogat, ligesom det er forudsat, at det i alle sager, hvor unge under 18 år er idømt ubetinget fængselsstraf, skal vurderes, om der er grundlag for at anbringe den pågældende på behandlingsinstitution eller lignende efter straffelovens § 49, stk. 2.

Der er således også kun få indsatte under 18 år i kriminalforsorgens institutioner. Af den seneste opgørelse over antallet af unge indsatte i fængsler og arresthuse fremgår det, at der den 4. april 2000 hensås i alt 10 afsonere og 8 varetægtsarrestanter, der var under 18 år.

For så vidt angår varetægtsfængslede er det retten, der efter retsplejelovens regler herom afgør, hvorvidt der skal ske varetægtsfængsling, og om anbringelse skal ske i varetægtsurrogat i en sikret døgninstitution. Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at unge under 18 år indsættes i arresthusene, fordi der er pladsmangel i de sikrede døgninstitutioner. Justitsministeriet skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at de sikrede døgninstitutioner hører under Socialministeriets område.

De varetægtsarrestanter, der ikke kan placeres i varetægtsurrogat, vil som udgangspunkt blive placeret i arresthus (Københavns Fængsler). For at tilgodese hensynet til at opretholde kontakten med familie mv. vil anbringelsen så vidt muligt ske i et arresthus i nærheden af bopælen. Det skal dog vurderes konkret ud fra de foreliggende oplysninger om blandt andet den aktuelle belægssammensætning, om placering i stedet skal ske i et andet arresthus.